

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. října 2025 v Kladně samosoudkyní Mgr. Simonou Veselou

takto:

Obžalovaný

J. K.

narozený [redacted] ve Slaném, trvale bytem [redacted] č.p. [redacted], [redacted], okres Kladno,

je vinen, že

v době od srpna 2024 do října 2024 na adrese H. [redacted] č.p. [redacted] v obci [redacted], okres Kladno, v místě svého bydliště, nejprve prostřednictvím sociální sítě Instagram z profilu „J. K.“ a následně z aplikace Telegram v rámci komunikace s poškozenou nezletilou N. B. [redacted], narozenou [redacted], na jejím profilu „[redacted]“ na sociální síti Instagram a prostřednictvím aplikace Telegram, se jí ptal na její sexuální zážitky, naléhal na ni, aby svou první sexuální zkušenost měla s ním, žádal po ní zasílání fotografií a videozáznamů, na nichž bude ve spodním prádle či nahá, dále žádal zaslání fotografií jejích prsou, hýždí a vagíny, v jednom případě po ní požadoval zaslání videozáznamu, na němž bude masturbovat, čemuž poškozená nezletilá nevyhověla a zaslala obžalovanému fotografie a videozáznam blíže nezjištěné osoby stažené z internetové sítě, obžalovaný jí zaslal video, na němž masturbuje, a dále navrhoval osobní setkání za cílem vykonání soulože, a takto jednal s vědomím, že poškozená nezletilá je mladší 15 let,

tedy

jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby přiměl dítě k výrobě pornografického díla, jednal v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

jednak úmyslně zpřístupnil dítěti filmové pornografické dílo,
jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

přechin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem šíření pornografie podle § 191 odst. 2 tr. zákoníku a přechinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené N[redacted] B[redacted], narozené [redacted] bytem [redacted] čp. [redacted], Kladno – Kročehlavy, k rukám zákonné zástupkyně M[redacted] M[redacted], narozené [redacted] bytem [redacted] čp. [redacted], Kladno – Kročehlavy, částku ve výši 60 000 Kč sestávající z náhrady duševních útrap.

Dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená N[redacted] B[redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud bez důvodných pochybností ke skutkovým závěrům tak, jak jsou podrobně uvedeny ve výroku rozsudku.
2. Hlavní líčení bylo dne 10. října 2025 konáno v nepřítomnosti obžalovaného dle § 202 odst. 2 tr. řádu, neboť byl k hlavnímu líčení řádně předvolán a k hlavnímu líčení se bez omluvy nedostavil.
3. Obžalovaný J[redacted] K[redacted] v hlavním líčení vypověděl, že není pravdou, co mu je kladeno za vinu. Měl opakovaně problémy s tím se dostat na svůj Instagram, neměl ho několik dní. Uvedl, že poškozenou N[redacted] B[redacted] osobně nezná s tím, že podotknul, že slečna přítomná v jedné síni není jeho typ. Nikdy neměl mladší holku, ani toto nepreferuje. Četl předmětnou konverzaci, ale on tímto způsobem nekomunikuje, přijde mu zvláštní, že je kvůli tomu u soudu. Je mu to líto, ale neví, o co přesně jde, i když nyní pochopil, že chce poškozená sto tisíc korun. Dodal, že kdyby to bylo poškozené tak nepříjemné, jak říká, tak nechápe, proč to „neblokla“ a šla za youtuberem, který to rozmáznul po celém internetu a vydělal z toho prachy. S poškozenou se potkali na táboře, na který byl pozván jako host v rámci akce s tématem „Survivor“. Dělal spoustu charitativních akcí pro děti. Na táboře měl besedu s dětmi, vyprávěl jim zážitky z reality show a fotil se s nimi ve skupinkách. Děti žádal, aby počkaly se zveřejněním fotek do ukončení jeho marodní. Děti mu pak psaly přes Instagram, kdy žádal, aby se zveřejněním fotek ještě počkaly. Nepamatuje si, zda mu psala přímo poškozená. Nesnažil se dohledat zpětně, zda byli v kontaktu,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

protože nezná její profil. Když se po výsledku na profil koukal, tak už byl asi blokový, protože se mu nic neukázalo. Popsal dále, že měl problémy s přihlášením do svého instagramového účtu. Celý mu zmizel, zůstala mu tam jen jeho profilová fotografie a nemohl ho nijak ovládat ani měnit svoje posty, ostatní však jeho profil viděli. Stalo se mu to víckrát, bylo to poměrně často minulý rok. Potíže s Instagramem řešil se svou manažerkou, která to postoupila pravděpodobně IT odborníkovi, poté se do svého účtu opět dostal. Stalo se to třikrát či vícekrát a trvalo to i několik dní. Na svém profilu nenalezl obsah, který by tam sám nedával. Pokud jde o sociální sítě, aktivně užívá Instagram, má účty na Telegramu, který používal pracovně, na Signalu, TikToku a Facebooku, přičemž poslední dvě platformy využívá minimálně. Aplikaci Telegram používal pracovně, s touto aplikací žádné problémy neměl. V bii na Facebooku měl své telefonní číslo, na Instagramu má e-mail. K obsahu komunikace, kterou předložila poškozená, uvedl, že ji detailně nečetl, neboť to pro něj bylo dost hnusné. Po poradě s obhájcem doplnil, že již v minulosti došlo k opakovanému zneužití jeho identity na internetových seznamkách jako je Badoo, kdy mu poté psaly holky, že na nich někdo loudil nahé fotografie. Popřel, že by po někom žádal zaslání videí či fotografií, případně že by někomu posílal videa se sexuálním podtextem. Připustil, že na Instagramu často zveřejňuje fotky a videa sebe samého, má tam i svůj zadek, má to na tom založené, videí, kde je v trenýrkách, tam je asi spousta. Video, na kterém je zachycen ve spodním prádle a které je obsaženo v komunikaci s poškozenou, pochází z jeho Instagram Stories, má tam spoustu takových videí. Neví, kdy jej takto zveřejnil ani zda je schopen prokázat, že tam toto story dal. Video nemá v telefonu uložené, videa v telefonu neukládá a obsah průběžně maže z důvodu nedostatku paměti. Popsal tetování na svém těle - kříž na břicho, nápis na prsou a holubici a na krku datum narození syna. Telefonní číslo, které měl dříve uvedené na Facebooku, letos vymazal. Dříve tak neučinil, protože si myslel, že má účet dostatečně zabezpečen. Dvoufázové ověření zavedl až v letošním roce. Sociální sítě si spravuje sám, ale když byl pryč, tak se mu o ně starala manažerka, z tohoto důvodu měla přístup k jeho účtu. Ten měl krátce i kamarád, který se mu o účet měl původně starat. Poukázal dále na to, že mu na Instagram chodí denně větší množství zpráv (aktuálně okolo padesáti, po Survivoru to byly i tisíce), je možné, že by nějakou konverzaci mohl přehlédnout. Obžalovaný dále uvedl, že jeho veřejná prezentace, včetně přehlídek spodního prádla, je součástí jeho profese a je na ni zvyklý. Ke své osobě obžalovaný vypověděl, že je přibližně rok a půl v pracovní neschopnosti z důvodu poranění kolene, které si vyžádalo čtyři operace. Pobírá nemocenské dávky ve výši cca 14 000 Kč měsíčně. Žije se svým dvouletým synem u babičky, která mu pomáhá s péčí, neboť s matkou dítěte nežije a styk není soudně upraven. Obžalovaný dále uvedl, že je v insolventci, která by měla skončit v dubnu, a že v minulosti provozoval posilovnu a bar, avšak v důsledku pandemie COVID-19 zkrachoval.

4. Poškozená N. B. v hlavním líčení vypověděla, že se s obžalovaným seznámila na letním táboře v srpnu 2024, kde vystupoval jako host v rámci programu s tématem Survivor. Na táboře s ním probíhala běžná komunikace, jejímž předmětem bylo téma soutěže Survivor i jeho osobní život. Po skončení tábora obžalovaného kontaktovala přes Instagram se žádostí o sledování, aby mohla označit jeho profil na společné fotografii. Obžalovaný jí zaslal hlasovou zprávu, ve které jí sdělil, ať to zatím nikam nedává, že je na nemocenské a měl by z toho problémy. Poškozená uvedla, že konverzaci zpočátku začala ona sama, kdy se obžalovaného zeptala, jak se mu líbila básnička, kterou mu na táboře její tým složil, na což obžalovaný odpověděl, že se mu líbila tak, že u toho skoro brečel. Následně probíhala komunikace přes Instagram, zpočátku na běžná témata jako osobní život obžalovaného a jeho syn, poškozená od něj žádala různé rady a pomoc, neboť se jednalo o člověka, který si zažil podobné věci jako ona a vše zvládl. Asi po měsíci začaly přicházet intimnější narážky ze strany obžalovaného, např. zda měla sexuální styk, zda má někoho vyhlédnutého. Poškozená obžalovaného informovala, že jí je 14 let a že do patnácti nic takového nehledá. Ten jí zpočátku radil, aby se šetřila a nedělala nic nelegálního. Poté však podle poškozené začaly všechny ty zprávy, ve kterých chtěl, aby s ním něco měla, vyžadoval po ní intimní fotografie a videa, později na ni vyvíjel nátlak a vyhrožoval jí, aby o komunikaci nikomu neříkala, jinak bude mít obrovské problémy ona i on. Poškozená dále

vypověděla, že mu své fotografie neposlala, ale zaslala mu snímky stažené z internetu, které získala od spolužáka. Obžalovaný se domníval, že jde o její fotografie. Stupňovalo se to, pak si i nárokoval, co chce poslat. Nevěděla už, co má dělat, tak se svěřila kamarádovi O [REDACTED], který jí utvrdil v tom, že to není v pořádku. Doma se to bála říct z důvodu, že jí bylo vyhrožováno, nechtěla ublížit babičce. Nevěděla, jak to ukončit. Poté jí zaslal své telefonní číslo, aby si s ním mohla psát na Telegramu. Z tohoto důvodu si poškozená založila Telegram a poté si již psali jen v rámci této aplikace. Poškozená uvedla, že část této komunikace z Telegramu byla obžalovaným vymazána ještě před tím, než kontaktovala O [REDACTED], kdy aplikace umožňuje mazání zpráv z obou stran, čehož obžalovaný využil. Poškozená dále popsala, že obžalovaný jí opakovaně sděloval, že mu nesmí odporovat, že mu musí říkat „ano, můj pane“, a vyvíjel na ni psychický nátlak. Poškozená měla obavy, že by ji mohl vyhledat, neboť jí psal, že by ji chtěl odvézt a mít s ní pohlavní styk v autě. Tyto obavy vedly k tomu, že se bála chodit ven sama a začala docházet na psychologická sezení. Bála se také zablokovat si obžalovaného na Instagramu. Popsala dále, že jí obžalovaný zaslal přes Instagram polonahé video a následně i nahé video zachycující jeho přirození, na kterém masturboval, přičemž druhé video bylo nastaveno na jednorázové zobrazení. Poškozená byla soudem předložena elektronická komunikace s obžalovaným, přičemž konkretizovala, v jaké části konverzace jí bylo zasláno polonahé video a následně i nahé video, které je na čl. 87, přičemž dodala, že před jeho pořízením měl obžalovaný uvést, že jde na záchod. Poškozená se dívala na všechny příspěvky obžalovaného na Instagramu, ale tato intimní videa tam zveřejněná neměl. V konverzaci jí obžalovaný mj. sděloval, že půjde na operaci, uvedl místo svého bydliště, své telefonní číslo a zasílal jí též hlasové zprávy. Obžalovaného bezpečně poznala podle hlasu v hlasových zprávách a podle tetování na videu, které jí zaslal. Komunikace byla zpočátku přátelská, později se zaměřila na intimní témata a požadavky obžalovaného. O komunikaci se svěřila kamarádovi a učitel, kteří jí podpořili v tom, aby věc oznámila. Komunikace probíhala od srpna do listopadu či prosince 2024, kdy se komunikace utlumila kvůli tomu, že se poškozená stěhovala a neměla čas a poté se rozhodla věc oznámit O [REDACTED]. Poškozená mu poskytla screenshoty komunikace, zvukové zprávy a telefonní číslo obžalovaného. V den, kdy O [REDACTED] jel za obžalovaným, si ji obžalovaný zablokoval na Instagramu. Poukázala dále na to, že když jej M [REDACTED] O [REDACTED] konfrontoval s obsahem jejich komunikace, obžalovaný se měl vyjádřit tak, že to není pravda a odešel. O [REDACTED] jí řekl, aby napsala obžalovanému, jestli by se mohli sejít, ale s tím, že by na schůzku nešla ona, ale natočili by o tom video. Obžalovaný jí na návrh setkání neodepsal.

5. V hlavním líčení byl dále vyslechnut svědek O [REDACTED] F [REDACTED], který poškozenou zná přibližně čtyři roky z tábora a obžalovaného poznal až později na stejném táboře, kde obžalovaný vystupoval jako host. Na táboře nepozoroval žádné explicitní chování obžalovaného vůči dívkám, zmínil však, že obžalovaný měl arogantní vystupování vůči ostatním. Svědek dále popsal, že obžalovaný se při focení dotýkal dívek na rameni či boku, což nepovažoval za nevhodné. Po skončení tábora byl svědek přítomen, když poškozená napsala obžalovanému na Instagram ohledně společné fotografie, a slyšel hlasovou zprávu od obžalovaného, ve které žádal, aby fotografie nebyly zveřejněny, dokud bude na nemocenské. Svědek dále popsal, že mu poškozená ukázala video a konverzaci, z níž bylo podle svědka patrné, že obsah má sexuální podtext a je vůči čtrnáctileté dívce nevhodný. Poškozená mu postupně ukazovala další části komunikace, včetně screenshotů, a sdělovala mu, že obžalovaný po ní požaduje intimní materiály a vyvíjí na ni nátlak. Svědek rovněž uvedl, že poškozená zpočátku působila, že je ráda za pozornost obžalovaného, ale později se situace změnila a začala působit vystrašeně a bezradně, což dokládala i tím, že mu psala pozdě večer a sdělovala, že neví, jak reagovat. Poškozená mu sdělila, že obžalovaný jí vyhrožoval a požadoval další intimní obsah, přičemž ona mu žádné vlastní fotografie neposlala, ale obžalovaný se domníval, že ano. Svědek potvrdil, že poškozená měla obavy věc oznámit, přesto jí opakovaně nabádal, aby se svěřila rodičům nebo policii. Podle jeho názoru poškozená zpočátku komunikovala dobrovolně, ale později již ze strachu. Svědek rovněž uvedl, že slyšel o dalším videu, které mělo zachycovat obžalovaného při masturbaci, ale toto video osobně neviděl. Věděl

rovněž o tom, že se komunikace přesunula na aplikaci Telegram, což považoval za snahu obžalovaného skrýt obsah komunikace.

6. Svědkyně S. B. v hlavním líčení vypověděla, že se o celé kauze dozvěděla ze sociálních sítí. Následně kontaktovala obžalovaného, aby zjistila, o co jde, přičemž jí obžalovaný sdělil, že obvinění nejsou pravdivá. Svědkyně pro obžalovaného spravovala Instagram v době jeho účasti v soutěži Survivor. Po jeho návratu si obžalovaný účet převzal a spravoval jej sám. Svědkyně vysvětlila, že při správě účtu bylo nastaveno dvoufázové ověření, které vyžaduje telefonní číslo správce, proto bylo uvedeno její číslo. Po návratu obžalovaného ze soutěže již do správy účtu nezasahovala, kromě situací, kdy jí obžalovaný kontaktoval kvůli problémům s přihlášením. Podle svědkyně byl účet obžalovaného opakovaně napaden, minimálně dvakrát až třikrát, což odpovídá jejím zkušenostem i s jinými influencery. Popsala, že při napadení účtu se nelze dostat do zpráv ani nastavení, pouze je vidět profilová fotografie a jméno. V takových případech kontaktovala podporu Instagramu, aby účet obnovila. Uvedla, že u obžalovaného nikdy nešlo o hackerský útok spojený s požadavkem na výkupné, ale spíše o blokaci účtu, kterou musela řešit přes administraci Instagramu. Svědkyně dále uvedla, že komunikovala s obžalovaným zejména ohledně spoluprací a pozvání na akce, ale v poslední době žádné spolupráce neprobíhaly. Potvrdila, že po návratu ze Survivoru měl obžalovaný účet plně pod kontrolou a ona do něj nezasahovala, kromě výše uvedených technických problémů. Svědkyně dále uvedla, že první dva útoky na Instagramový účet obžalovaného proběhly krátce po sobě, a to v rozmezí jednoho až dvou týdnů, další pak s delším časovým odstupem. Poté si obžalovaný řešil problémy s účtem sám, protože mu svědkyně doporučila, aby se v případě dalších potíží obrátil přímo na podporu Instagramu. Svědkyně pravidelně sledovala obsah, který obžalovaný zveřejňoval, a občas mu doporučovala, aby omezil sdílení nevhodných „meme“ příspěvků, aby neztrácel dosah. Pokud by viděla video s obžalovaným polonahým a bez komentáře, reagovala by okamžitě, ale nic takového nezaznamenala. K otázce údajů na profilu obžalovaného uvedla, že měl uvedeno její jméno jako manažerky, dále informace o účasti v televizních pořadech. Telefonní číslo podle ní uvedeno nebylo, e-mail mohl být její, ale po ukončení správy účtu již neměla přehled. Svědkyně vysvětlila fungování dvoufázového ověření a uvedla, že při odletu obžalovaného na Survivor bylo toto ověření vypnuto, aby se předešlo problémům s přístupem. Po návratu podle ní obžalovaný pravděpodobně dvoufázové ověření znovu nezapnul. Dodala, že i při zapnutém ověření je možné účet napadnout. Nakonec uvedla, že obžalovaný není technicky zdatný, často potřeboval pomoc i při běžném používání sociálních sítí. Vysvětlila, že u sociálních sítí existují technické problémy, jako je tzv. „shadowban“, kdy se obsah nebo zprávy nemusí zobrazovat správně, což komplikuje dohledávání komunikace. Popsala, že Instagram má omezení při velkém množství zpráv, kdy některé zprávy se mohou přesouvat do složky „obecné“ nebo mizet z hlavního zobrazení, zejména u účtů s vysokou aktivitou. Uvedla, že i při existenci upozornění na nepřečtené zprávy může být jejich dohledání obtížné, protože se řadí nepravidelně a mohou být skryté. Svědkyně zdůraznila, že tento problém je obecný a netýká se jen obžalovaného, ale všech influencerů, se kterými pracuje. Dodala, že historie zpráv na Instagramu není vždy spolehlivá, protože při vysoké aktivitě účtu mohou starší i novější zprávy mizet nebo se zobrazovat nesprávně.
7. Soud dále provedl listinné a věcné důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti. Součástí spisového materiálu je elektronická komunikace mezi poškozenou a M. O. a dále mezi poškozenou a obžalovaným, kterou policejnímu orgánu vydal M. O.
8. Z elektronické komunikace mezi M. O. a poškozenou vyplývá, že tato jej oslovila s tím, že pro něj má něco, co by ho mohlo zajímat a dá se brát jako sexuální obtěžování, sdělila mu, že po ní K. chtěl nahé fotky, které mu však neposlala, a posílal jí 2 videa, sděluje mu dále, že si občas píše na Telegramu a má i jeho číslo. Poškozená dále sděluje, že tamty zprávy (z Telegramu) předtím smazal.

9. Z elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou vedené prostřednictvím aplikace Instagram a v ní zahrnutých hlasových zpráv plyne, že komunikace byla zahájena ze strany poškozené, která v úvodu komunikace do chatu na profil J. K. () dne 26. 7. napsala: „Ahoj P. líbila se ti naše básnička červený tým“, na což obžalovaný odpověděl, „Ano u všeho sem brečel, děkuju moc“, dále se obžalovaného dotázala, zda jí může poslat žádost, aby ho pak mohla označit na story, na což jí obžalovaný zaslal hlasovou zprávu. Následně se dne 30. 8. J. K. dotazuje, zda poškozená už s někým spala, na což poškozená odpovídá, že ne, obžalovaný reaguje, že je to dobře, ať to drží aspoň do 15. Dále jí sděluje, ať si to šetří a když jí bude 15, ať mu napíše, ale musí to vydržet, jinak ne, obžalovaný se dotazuje, zda bude první, že to je jeho nabídka a dotazuje se, zda mu to poškozená slibuje. Poškozená odpovídá, že asi a že neví, na což K. reaguje, že to bere jako ne, ale když se rozhodne, ať napíše. Poškozená mu sděluje, že když se do 15. 2. poznají víc, bude nad tím uvažovat. Obžalovaný sděluje, ať dá vědět, až jí bude 15 s tím, že doufá, že bude panna, pokud ne, nemá zájem, do té doby nemůže nic. Poškozená sděluje, že si mohou psát, na což se obžalovaný dotazuje: „I posílat fotky?“. Poškozená reaguje s dotazem, zda myslí „nudes“ a současně mu sděluje, že „to fakt ne“. Obžalovaný reaguje, že „jo“, ale muselo by to být mezi nimi. Poškozená odpovídá, že mu nic posílat nebude, že nikdy nikomu nic neposlala a ani nechce dřív, než jí bude 15. Následně obžalovaný po poškozené požaduje fotku ve spodním prádle a „možná i víc“. Obžalovaný v další komunikaci opakovaně žádá o zaslání fotek, načež mu poškozená připomíná, že jí je 14, na což obžalovaný odpovídá, že proto je to mezi nimi, o čemž se ujišťuje a sděluje poškozené, že to neřekne nikomu ani kamarádce. Komunikace pokračuje tak, že jí obžalovaný opět vyzývá, že mu může posílat fotky a když jí bude 15, odpaní ji, do té doby může posílat jen fotky nebo videa. Poškozená mu zasílá fotografii, načež se obžalovaný dotazuje, zda si ji umí „vybonit“, na což odpovídá poškozená „jo“, přičemž obžalovaný žádá, ať mu zašle video. Poškozená odpovídá, že zatím jen fotky. Obžalovaný připomíná, že hodně riskuje a opět žádá o zaslání videa s tím, že jí pošle také. Poškozená zasílá obžalovanému video a dotazuje se, zda je spokojený, na což obžalovaný odpovídá „hodně spokojený“ a dotazuje se, zda poškozené vadí toto zasílat. Poškozená odpovídá, že ne a vyzývá obžalovaného, ať teď pošle něco on, v návaznosti na což obžalovaný zašle video, na kterém je zachycen pouze ve spodním prádle, kde je zabráno jeho tělo, a to dolní části obličeje, kde jsou vidět jeho vousy, až pod jeho spodní prádlo, patrné je rovněž tetování obžalovaného, přičemž video je bez jakéhokoli komentáře a obžalovaný na něm předvádí své tělo a rukama si upravuje spodní prádlo. Poškozená se dotazuje, zda tam nemá něco víc „boť“, na což obžalovaný odpovídá, že to musí pochopit, že on je vážně „v prdeli“, když se to někde dostane, dále ji vyzývá, ať posílá ona a poté sděluje, že jí pošle, jak si to dělá. Opakuje, že by měl vážně problém, může jít i do vězení. Obžalovaný žádá, aby mu poškozená toto posílala s tím, že on jí občas pošle, jak si to nad ní dělá. Opět se ujišťuje, že nikomu „ani muk“, že by měl vážně obrovský „priser“. Poškozená posílá obžalovanému video a žádá od něj, ať jí také zašle, obžalovaný následně sděluje, ať počká, že jde na záchod a poté jí zasílá video a žádá, ať mu poškozená nyní pošle všechno s tím, že si budou posílat vše, že to ještě neposlal nikomu. V další komunikaci žádá, aby mu poslala prsa, „kundičku“, „prdelku“ a jak „si to dělá“ s tím, že je to vážně „boť“. Obžalovaný dále po poškozené žádá, že pokud bude chtít být s ním, že ho musí poslouchat, následně opět žádá o video, jak „si to dělá“ a dodává: „hlavně ať tě nikdo neodpaní“, protože to chce udělat on. Opět obžalovaný žádá o fotku a sděluje jí, že „si to teď udělá nad ní“ a pošle jí to. Opět zdůrazňuje, že je poškozená musí poslouchat. Dále ji vyzývá, ať zítra pošle, jak jde do sprchy. Sděluje poškozené, že miluje její fotky, na což mu poškozená sděluje, že miluje obžalovaného už od Eše. Obžalovaný odpovídá, že pak pojedou za ní, žádá o další fotku, sděluje jí, že budou v autě, že ji odpaní. Dále jí sděluje, že přijede k ní, i kdyby byla mladší. Obžalovaný dále píše, že příští týden přijede a „rozdají si to“. Poškozená odpovídá, že má smůlu „protože krámy a řeklo se 15“, na což obžalovaný reaguje tak, že to nevadí, že to nějak udělají, ať to nechá na něm, opět připomíná, že dřív jak v 15 nejde, na což obžalovaný odpovídá, že je tak krásná, že musí, ať to nechá na něm a dotazuje se, zda se uvidí příští týden. Poté po poškozené pak opakovaně žádá video, jak „si to dělá“. V další komunikaci po

ní požaduje, ať pošle svoji kundičku, kdy poškozená po naléhání, ať ji pošle teď, posílá fotku. Poté jí obžalovaný sděluje, že až se vzbudí, tak mu pošle svoji kundičku, kdy poškozená odpovídá ano, na což jí sděluje, že je poslušná a ať jej poslouchá a žádá po ní, ať jej oslovuje „pane“ a žádá: „*Zítřka jak se probudíš... mi pošli cele tělo a řekni dobře ráno pane můj*“ a dodává, že od teď, když jí nic nedovolí, tak nic nemůže. Zasílá poškozené video, na kterém je zobrazena obnažená žena včetně jejího pohlavního orgánu a opět po ní žádá zaslání videa. Komunikace pokračuje dne 31. 8, kdy obžalovaný opět žádá, ať pošle poškozená video, poškozená odepisuje, že nechce, že jí není úplně nejlip, proto nenapsala. Obžalovaný dodává, že si mohou psát v klidu, nemusí jí to být nepříjemné, ani nechce, aby jí to bylo nepříjemné, ale za tohle půjde do vězení, takže si napíší za rok, protože jí je málo, jestli to někomu řekne, bude to šílený. Poškozená sděluje, že nic neřekne, na což obžalovaný odpovídá, ať ještě něco pošle, ať jí věří. Poškozená zaslala fotku, ohledně které se obžalovaný dotazuje, zda je to ona nebo mu posílá něco z porna a žádá, aby mu ukázala i obličej. Dále uvádí, že jestli to někomu řekne, okamžitě přeruší kontakt. V další komunikaci obžalovaný poškozené sděluje, že až jí bude 15, tak ji odpaní s tím, že to bude lepší, než aby tak učinil nějaký blbec a žádá ji, aby mu to slíbila. Poté po poškozené žádá, aby se ve škole zeptala, jestli může na záchod a tam se vyfotila. V další komunikaci je zaznamenáno, jak obžalovaný po poškozené žádá, aby šla do vany a natočila mu, „*jak si mrská*“, kdy zdůrazňuje, že to musí udělat hned s tím, že jej musí poslouchat a žádá, aby mu odpovídala „*ano pane*“ a dále na poškozenou naléhá. V nadcházející komunikaci obžalovaný poškozené sděluje, ať teď kouká na porno, ať ví, jak mu ho kouřit, poté žádá, ať mu pošle, jak si jí hladí s tím, že pokud to neumí, tak jí to ukáže, a dotazuje se, zda chce, aby teď byl v ní, dále ji nabádá, ať si pustí freevideo, natočí se mu a pošle mu to a až budou spolu pustí si porno, poškozená mu ho bude kouřit. Poté obžalovaný poškozené zasílá své telefonní číslo ([REDACTED]) a oznamuje jí, že mu blbne „*insta*“, dále žádá, ať pošle svoji kundičku, prdelku a prsa. Komunikace pokračuje dne 1. 9., kdy se obžalovaný dotazuje, kde je jeho video, přičemž poškozená zasílá video a sděluje, že víc pošle večer, že teď nemůže, kdy obžalovaný video komentuje: „*takhle tečeš*“ V další komunikaci sděluje, že smažou tuto konverzaci a žádá ji, aby si založila Telegram a psala mu tam s tím, že se mu někdo chtěl nabourat na „*insta*“ a opět jí zasílá své telefonní číslo. Sděluje jí, jak si může dovolit nic neposlat, a že to bylo naposled, že už jí to nebude odpouštět. Následně se poškozené dotazuje, kdy se bude moct natáčet a že chce, aby natočila dlouhé video. Poté uvádí, že v týdnu přijede.

10. Z hlasových zpráv, které byly předloženy poškozenou a jsou součástí komunikace mezi obžalovaným a poškozenou na Instagramu, je patrné, že se jedná o čtyři hlasové zprávy, tři z nich zasláné obžalovaným, na nichž lze bezpečně rozpoznat hlas obžalovaného, přičemž v jedné hlasové zprávě se vyjadřuje právě k tomu, ať zatím poškozená nikam nedává na „*storíčka*“ fotografie z tábora, neboť je stále marodí a neměl by nikam chodit. Dále obžalovaný zaslal poškozené dvě po sobě jdoucí hlasové zprávy, ve kterých jí dává rady, jak se má vypořádat s problémy s rodiči a jak má odpovědět svému příteli, který se chce zabít.
11. Obžalovaný policejnímu orgánu vydal dopisy a vzkazy, které mu zaslaly děti z tábora, na kterých jsou zachyceny básně jednotlivých týmů. Z komunikace na Telegramu plyne, že dne 15. 10. obžalovaný s poškozenou řeší, že si jej blokla na Instagramu, dále se jí obžalovaný dne 27. 10. dotazuje, zda někdo ví o tom, že si takhle pišou, že mu píše nějaký kluk a má takové blbé narážky.
12. Z protokolu o ohledání profilů obžalovaného v aplikacích Telegram a Instagram ze dne 4. 2. 2025 vyplývá, že byla policejním orgánem jednak ohledána aplikace Telegram, v níž má obžalovaný veden profil pod jménem J [REDACTED] K [REDACTED] vázaný na telefonní číslo [REDACTED]. V aplikaci nebyla nalezena žádná komunikace mezi obžalovaným a poškozenou. Ohledáním profilu obžalovaného na Instagramu bylo zjištěno, že tento je veden pod jménem J [REDACTED] K [REDACTED] a dále že s profilem „ [REDACTED] “ nejsou ve sledování ani nebyla nalezena žádná vzájemná komunikace mezi těmito profily.

13. Z vyjádření obžalovaného na platformě HeroHero soud zjistil, že se jedná o videozáznam, na kterém se obžalovaný vůči odběratelům služby HeroHero vyjadřuje k posuzované věci, přičemž mj. sděluje, že poškozené může podané trestní oznámení ublížit, bude se z toho sbírat celý život, pokud vyhraje, hodlá zažalovat jak oznamovatele tak poškozenou o velkou spoustu peněz, přičemž dodává, že je ještě čas to odvolat.
14. Ze zprávy Zařízení sociální intervence Kladno ze dne 25. 9. 2025 soud zjistil, že poškozená docházela do poradny z důvodu traumatické zkušenosti na sociálních sítích, přičemž absolvovala 4 individuální setkání od 27. 2. 2025 do 22. 5. 2025 a dvě společná setkání i společně s babičkou M. [REDACTED] a to od 24. 4. 2025 do 18. 6. 2025. Následně byla spolupráce ukončena z důvodu naplnění jejího cíle.
15. Ze zprávy Střediska Rosa ze dne 16. 9. 2025 mj. vyplývá, že dne 7. 1. 2025 poškozená N. [REDACTED] obeznámila doprovázející pracovníci s průběhem, letního tábora v roce 2024, který se konal v Eši u Pacova, kde potkala pana K. [REDACTED]. Svěřila se s tím, že po ní obžalovaný po skončení tábora nadále udržoval kontakt po sociálních sítích, v rámci kterého po ní požadoval zaslání nahých fotografií a nabízel jí pohlavní styk. Z tohoto důvodu poškozená vyhledala psychologickou péči v Zařízení sociální intervence Kladno.
16. Obžalovaný nemá veden žádný záznam v opisu z rejstříku trestů ani z evidence přestupků.
17. Z lustrace Insolvenčního rejstříku bylo zjištěno, že k osobě obžalovaného je vedeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 77 INS 4928/2021. Ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 24. 8. 2025 vyplývá, že insolvenční správce navrhuje zrušení schváleného oddlužení z důvodu, že dlužník je dlouhodobě nemocný, pobírá nepostižitelné nemocenské dávky, nemá jiný příjem, přičemž věřitelům je plněno nepravdělně.
18. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souboru, dospěl soud k přesvědčení, že jednání obžalovaného bylo prokázáno tak, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku rozhodnutí. Rozhodujícími důkazy jsou zejména ucelená elektronická komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, přiložené video- a audiozáznamy a výpověď poškozené, jejíž věrohodnost byla podpořena svědeckými výpověďmi.
19. Obžalovaný s trestním stíháním nesouhlasí, přičemž popírá, že by dotčenou komunikaci vedl s poškozenou on. Hájí se tím, že v uplynulém roce opakovaně zaznamenal technické problémy se svým účtem na sociální síti Instagram. Podle jeho slov se jednalo o situace, kdy se nemohl do účtu přihlásit a „zmizel“ mu z něj veškerý obsah kromě profilové fotografie, přičemž ostatním uživatelům se účet jevil jako normálně přístupný. Tyto potíže se měly vyskytnout třikrát či vícekrát, často trvaly několik dní a obžalovaný je řešil prostřednictvím své manažerky či IT odborníka. Připustil, že sociální síť si spravuje primárně sám, nicméně v době, kdy byl na soutěži, spravovala jeho účet manažerka a krátce měl k účtu přístup také jeho kamarád, který u něj původně měl zajišťovat administraci. Až v letošním roce zavedl dvoufázové ověření. Obžalovaný dále poukazuje na to, že již v minulosti došlo k opakovanému zneužití jeho identity na internetových seznamkách (např. na Badoo), kde měl někdo vystupovat jeho jménem a žádat po jiných osobách zaslání intimních fotografií. I z tohoto důvodu považuje za možné, že mohl být jeho účet zneužit. Současně uvedl, že pravidelně dostává velké množství zpráv prostřednictvím Instagramu, v době po účasti v reality show „Survivor“ až tisíce denně, a že je možné, že by některou konverzaci přehlédl. Poukazuje dále na to, že způsob komunikace zachycený v předloženém materiálu neodpovídá tomu, jak on běžně komunikuje, a přijde mu zvláštní, že je z tohoto důvodu trestně stíhán. Tvrdí, že poškozenou osobně nezná; připouští však, že se s ní mohl setkat pouze v rámci dětského tábora. Dodal však, že dívka přítomná v jednací síni není jeho typ a že nikdy nevyhledával ani neměl mladší partnerky. Nevybavuje si, že by s poškozenou kdy komunikoval, ani nezná její profil. Uvedl, že když se na její profil pokoušel podívat, což bylo až po jeho výsledku, profil se mu nezobrazoval, což přičítal tomu, že jej má poškozená zablokovaný. Ve své výpovědi také zpochybnil, proč poškozená v případě, že pro ni

byla komunikace tak nepříjemná, neprovedla zablokování profilu a proč se následně obrátila na youtubera, který celý případ medializoval. K obsahu komunikace uvedl, že ji detailně nečetl, neboť ji považoval za „hnusnou“. Popírá, že by kdy po komkoliv žádal zaslání nahých fotografií nebo videí, nebo že by někomu zasílal materiály se sexuálním podtextem. Připustil, že na svém Instagramu často zveřejňuje fotografie a videa sebe samého, včetně snímků ve spodním prádle, které jsou součástí jeho profesní prezentace. Konkrétní video, jež bylo součástí komunikace, označil za obsah převzatý z jeho Instagram stories; uvedl, že podobných videí zveřejňuje větší množství. Nepamatuje si však, kdy jej zveřejnil, a zdůraznil, že tato videa v telefonu neuchovává, protože je průběžně maže z důvodu nedostatku paměti. Obžalovaný dále poukazuje na to, že v minulosti měl uvedeno své telefonní číslo ve veřejně přístupných částech svého profilu na Facebooku, přičemž jej odstranil až v letošním roce, neboť se domníval, že účty má dostatečně zabezpečené. Na Instagramu má veřejně uveden svůj e-mail.

20. Soud však jeho výpovědi neuvěřil, kdy ji hodnotí jako účelovou, v mnoha zásadních aspektech zcela nekonkrétní, zahrnující spíše hypotetické úvahy o napadení, nežli konkrétní údaje, a v řadě aspektů též nelogickou (např. proč přistoupil k dvoufázovému ověření až v letošním roce, když minulý rok opakovaně čelil technickým potížím s přihlášením se na svůj instagramový profil, pokud komunikaci nevedl on sám, jak mohly být její součástí jím namluvené hlasové zprávy a pořízené videonahrávky) či zjevně v rozporu s dalšími důkazy (zejména pak zajištěnou elektronickou komunikací). Naproti tomu je třeba konstatovat, že jej spolehlivě usvědčuje především ucelený soubor důkazů, v jejichž popředí stojí právě ona elektronická komunikace s poškozenou ve spojení s výpovědí poškozené, která byla přímým adresátem komunikace ze strany obžalovaného a podle jí specifikovaných znaků bezpečně poznala, že tato byla vedena právě jeho osobou.
21. Výpověď poškozené N. B. je na rozdíl od výpovědi obžalovaného velmi podrobná, srozumitelná, vnitřně konzistentní, logicky navazující a korespondující s předloženou komunikací. Poškozená uváděla konkrétní časové údaje i pasáže komunikace, bezprostřední reakce obžalovaného, včetně jeho obav z vyzrazení komunikace, (kterými by se stěžila zabývala jiná třetí osoba údajně se za obžalovaného vydávající), podrobně popsala genezi celé komunikace i jejího pozdějšího odklonu k výslovné žádosti obžalovaného z Instagramu na Telegram, tj. aplikaci, která funkčně umožňuje oboustranné mazání, což reflektuje jeho obavy z vyzrazení a zachování takto závadové komunikace. Tyto skutečnosti uváděla v logickém sledu a při podání výpovědi sama rozlišovala, co si pamatuje spolehlivě a kde si již není jistá, což svědčí o snaze uvést realitu co nejvěrněji tak, jak ji vnímala. Poškozená rovněž podrobně popsala jednotlivé prvky chování obžalovaného, které byly součástí komunikace (vyžadování intimních materiálů, instrukce, aby jej titulovala „ano, můj pane“, přechod komunikace na Telegram, obavy z vyzrazení komunikace a vyvíjení nátlaku na její osobu), včetně toho, jak je osobně vnímala a prožívala. Tyto okolnosti později konkretizovala při předložení elektronických důkazů a při konfrontaci s nimi bez váhání označila relevantní pasáže konverzace, a to konkrétně dvou zaslaných videí, zejména pak videa, na kterém obžalovaný masturboval a které bylo určeno pouze k jednorázovému shlédnutí. Z její výpovědi také vyplývá, že určité části komunikace byly obžalovaným smazány přímo v aplikaci Telegram, na což poukazovala již v rámci elektronické komunikace s M. O., tj. ještě před tím, než bylo vůbec učiněno trestní oznámení. Poškozená popsala i okolnosti, které se netýkají přímo komunikace, ale jejich prožitků a dopadů jednání obžalovaného na její osobu, kdy pojmenovala své obavy z možného setkání s obžalovaným, váhání s oznámením z důvodu obav z vyhrožování a psychické potíže, které jí v souvislosti s jednáním obžalovaného vyvstaly, a kvůli kterým následně docházela na psychologická sezení. Uvedla také, že se svěřovala vrstevníkovi (kamarádovi z tábora O. F.) i dospělé osobě (svému učiteli), kteří ji motivovali k oznámení věci, což odpovídá běžnému chování osob stejného věku v obdobných situacích. Poškozená přitom obžalovaného zcela bezpečně identifikovala dle hlasových zpráv, které jí měl zaslat, podle jeho tetování na videích, která byla patrná na obou jím zaslaných videozáznamech,

ale též sdělení osobního charakteru jako např. telefonní čísla obžalovaného, místa jeho bydliště a sdělení týkající se jeho syna. Je přitom zřejmé, že obžalovaný je skutečně osobou identifikovatelnou podle jeho tetování i podle jeho hlasového projevu, který je zachycen v zaslaných audiozprávách.

22. Pokud se obžalovaný hájí tím, že podobné video, podle kterého jej poškozená bezpečně rozpoznala, zveřejňuje běžně na Instagramu ve svých příbězích, a tudíž mohlo být zneužito k této komunikaci bez jeho vědomí, tato obhajoba nemůže obstát již s ohledem na charakter posuzovaného videa. Pokud jde o první zaslané video, které je zachováno v rámci proběhnuvší komunikace, je z něj zřejmé, že se jedná o ryze soukromé video učiněné formou „selfie“ záběru, které rozhodně není určeno pro veřejnou prezentaci, neboť na něm obžalovaný předvádí své tělesné partie ve spodním prádle se zjevně intimním podtextem. Nelze přehlédnout, že toto video je zcela bez komentáře, zachycuje pouze dolní část tváře obžalovaného a zcela autenticky zapadá do kontextu předchozí i nadcházející komunikace. I po shlédnutí veřejně přístupného obsahu běžných příspěvků obžalovaného na sociální síti Instagram je zřejmé, že takové video neodpovídá standardní formě jeho sebe prezentace, což ostatně potvrdily jak poškozená tak svědkyně B. Ačkoliv obě pravidelně sledovaly jeho profil, žádná z nich nezaznamenala, že by takto intimní obsah byl na profilu obžalovaného zveřejněn. Dalším podstatným prvkem identifikujícím osobu obžalovaného, je fakt, že poškozená následně od obžalovaného obdržela ještě jedno video, určené pouze k jednorázovému shlédnutí (kdy již tento způsob zpřístupnění zasílaného materiálu sám o sobě nasvědčuje konspirativní povaze zaslaného videa), na kterém byl zachycen obžalovaný jak masturbuje. I na tomto videu bylo dle poškozené rozpoznatelné jeho tetování, což vylučuje, že by se mohlo jednat o jinou osobu než obžalovaného, a rovněž toto video logicky zapadá do kontextu celé komunikace. Stejně tak povaha této videonahrávky vylučuje, že by se mohlo jednat o veřejně publikovatelný obsah, který mohl někdo zneužít stažením z jeho veřejného profilu. Pokud pak jde o další údaje soukromého rázu, podle nichž lze obžalovaného ztotožnit, a ohledně kterých obžalovaný namítá, že jsou veřejně dohledatelné, je třeba konstatovat, že tyto aktuálně neprezentuje na svých sociálních sítích, což činí jeho tvrzení minimálně sporné. Pokud argumentuje tím, že dříve měl své telefonní číslo zveřejněné, jeví se takový přístup u osoby sledované v mediálním prostoru jako velmi nepravděpodobný, zejména pak pokud sám obžalovaný poukazuje na enormní příliv zpráv po jeho účasti v hojně sledovaných televizních soutěžích. Tento závěr ostatně potvrdila též jeho manažerka S. B. která důrazně uvedla, že zveřejňování telefonního čísla svým klientům nedoporučuje a v případě obžalovaného nezaregistrovala, že by tak v minulosti na Instagramu učinil.
23. Výpověď poškozené zejména podporuje zajištěná elektronická komunikace vedená mezi ní a obžalovaným prostřednictvím Instagramu, která byla následně odkloněna na aplikaci Telegram. Z této komunikace plyne, že byla zprvu iniciována přímo poškozenou, a to v návaznosti na setkání s obžalovaným na letním táboře. První kontakt měl zcela běžný a neproblematický charakter a časově i obsahově navazoval na události, které se odehrály v rámci tábora. Obžalovaný sám na počáteční zprávy bez prodlevy reagoval hlasovou nahrávkou, na níž je bezpečně rozpoznatelný jeho hlas a v níž poškozenou žádá, aby dočasně nezveřejňovala fotografie z tábora, což odpovídá tomu, co uváděl ve vztahu k ostatním účastníkům tábora. Skutečnost, že sdělení s takovým obsahem adresoval některým dětem z tábora, nepopírá ani sám obžalovaný, byť si konkrétně není vědom, že by takto reagoval přímo vůči poškozené. Ačkoliv si obžalovaný není tímto jistý a hájí se, že žádnou komunikaci s poškozenou zaznamenanou nemá, ze zajištěné komunikace mj. obsahující jeho zvukové zprávy je však zcela evidentní, že taková komunikace se ze strany obžalovaného reálně uskutečnila.
24. Následná komunikace pak byla dlouhodobá, navazující a pravidelná, přičemž obžalovaný se v ní postupně začal dotazovat na intimní témata, a to i přesto, že poškozená opakovaně uváděla svůj věk 14 let. Postupně pak začal směřovat konverzaci výhradně k tématům sexuální povahy, činil poškozené nemravné návrhy a vyžadoval od ní zasílání nahých fotografií a videí zobrazujících její

pohlavní orgány případně praktiky sebeuspokojování. Poškozená mu zasílala materiály stažené z internetu, na což obžalovaný reagoval dalším stupňováním požadavků. Později obžalovaný v rámci této komunikace vyvíjel nátlak a přesvědčoval poškozenou k poskytování dalšího obrazového materiálu intimní a pornografické povahy, přičemž průběžně zdůrazňoval, že vše musí zůstat mezi nimi. Ze záznamů komunikace a výpovědi poškozené rovněž vyplývá, že obžalovaný poškozené zaslal vlastní videonahrávky své osoby, které měly zjevně intimní a sexuálně motivovaný charakter, a poškozenou vzápětí nabádal k dalšímu sdílení obdobného obsahu z její strany. Současně ji ujišťoval o nutnosti mlčenlivosti a upozorňoval ji na možné důsledky zveřejnění komunikace, sděloval jí, že ji „odpaní“ a vyzýval ji ke sledování pornografického materiálu, aby jej pak dokázala správně sexuálně uspokojit. K žádosti obžalovaného se následně komunikace přesunula na aplikaci Telegram, v rámci které obžalovaný pokračoval ve vyžadování obrazového materiálu a v návrzích na setkání, kdy soud připomíná, že tato není zachována vcelku. Celkově komunikace trvala déle než dva měsíce, byla pravidelná, navazující a vykazovala konsistentní způsob vyjadřování, a to při současném vědomí věku poškozené, ke kterému opakovaně komunikace směřovala. Obžalovaný v průběhu konverzace prokazatelně pracoval se svými osobními údaji (např. telefonním číslem, informacemi o svém zdravotním stavu apod.) a zaslal poškozené záznamy své osoby a jím namluvené hlasové zprávy.

25. Pokud obžalovaný poukazuje na technické potíže s přihlášením k jeho profilu na Instagramu, nutno zdůraznit, že jak obžalovaný tak jeho manažerka S. B. hovoří pouze o krátkodobých, epizodických technických problémech, které měly trvat řádově dny, nikoli týdny či měsíce, a to bez zjevné časové souvislosti s posuzovaným obdobím. Tyto potíže podle nich spočívaly převážně v tom, že se obžalovaný dočasně nemohl přihlásit do svého účtu nebo nemohl zobrazit určité funkce, nikoli v průběžném či dlouhodobém převzetí kontroly nad účtem neznámým útočníkem. Nutno dodat, že sám obžalovaný ani žádnou manipulaci s údaji na jeho sociálních sítích případně v jeho telefonu nezaznamenal. Přístup dalších osob k účtu (manažerka, kamarád) obžalovaný zmiňuje obecně, aniž by uvedl, že by tyto osoby mohly být případnými autory komunikace nebo že by v příslušné době s účtem manipulovaly. Nadto obžalovaný neuvedl žádný konkrétní důvod, proč by měla jiná osoba vést po dobu více než dvou měsíců takto dlouhodobou, časově náročnou a obsahově konzistentní komunikaci s nezletilou dívkou jeho jménem, a to způsobem, který se vymyká běžnému motivu případného „hackerského“ útoku či nahodilého zneužití identity. Je přitom evidentní, že předložená komunikace s poškozenou byla vedena souvisle po dobu více než dvou měsíců, a to bez jakékoli známky přerušení či výpadků na straně obžalovaného. Z pohledu soudu je tedy vyloučeno, aby takto dlouhodobá a konzistentní komunikace probíhala bez vědomí obžalovaného. Stejně tak neodpovídá charakteru případného zneužití identity obžalovaného, u kterého by se předpokládalo iniciování komunikace právě ze strany zneužívajícího subjektu, nikoliv ze strany poškozené na veřejně přístupném profilu obžalovaného, na kterém mimochodem obžalovaný v inkriminovaném období aktivně a pravidelně publikoval své příspěvky. Tvzení obžalovaného o eventualitě, že by se jednalo o zásah třetí osoby, již z tohoto úhlu pohledu postrádá jakýkoli rozumný podklad; nebylo by totiž racionální, aby taková osoba nejen účet ovládla, ale zároveň čekala na první iniciativu poškozené a následně vedla komunikaci, a to navíc v logické i chronologické návaznosti na události z tábora, o nichž by taková cizí osoba nutně musela vědět. Tvzení obžalovaného o možném zásahu třetí osoby tak v očích soudu není podloženo žádným konkrétním důkazem ani logikou věci.
26. Soud má rovněž za vyvrácenou eventualitu, že mohlo dojít až později k zásahu do komunikace či napadení účtu v průběhu konverzace. Obžalovaný totiž výslovně popřel, že by měl ve svém telefonu či na svých sociálních sítích zachovánu jakoukoli část dotčené komunikace. Jeho tvrzení, že nemá k dispozici jediný fragment konverzace, která však podle poškozené probíhala po dobu několika měsíců, ve spojení se skutečností, že na straně poškozené se komunikace zachovala uceleně, časově navazuje na jejich osobní setkání na táboře a především obsahuje soukromé video i audio nahrávky pořízené právě obžalovaným, nasvědčuje závěru, že komunikace byla

odstraněna jako celek právě ze strany obžalovaného. Pokud by totiž k hackerskému zásahu mělo dojít až v pozdější fázi, kdy obhajoba poukazuje na to, že zprvu konverzace nebyla nikterak závadová, logicky by se v zařízení obžalovaného či na jeho účtech alespoň část komunikace či její fragmenty nacházely. Zcela překvapivě pak obžalovaný v hlavním líčení spekuluje o motivaci poškozené získat z projednávaného jednání finanční prospěch, aniž by toto jakkoliv objasnil, kdy však z logiky věci poškozená sama nepochybně nemohla být tou osobou, která by jeho účet zneužila. V situaci, kdy obžalovaný tvrdí, že žádná taková komunikace na jeho Instagramu ani v jeho telefonu zachycena není, je pak zcela bezpředmětná argumentace spočívající v tom, že si takové komunikace z důvodu vysokého počtu příchozích zpráv, nemusel povšimnout, neboť v daném případě by tato komunikace byla dohledatelná alespoň dodatečně.

27. Soud tedy uzavřel, že tato zjištění neodpovídají variantě pozdějšího zásahu do komunikace prostřednictvím tzv. hackera. Obžalovaný totiž výslovně popřel, že by měl ve svém telefonu či na svých sociálních sítích jakkoli zachycenu být jen část této konverzace, a to včetně té, ve které zasílal poškozené jím namluvené zvukové zprávy, navíc zapadající do kontextu vedené komunikace. Pokud by totiž došlo k narušení komunikace třetí osobou až v pozdějším stádiu, musela by být alespoň část předchozí komunikace v příslušných aplikacích na straně obžalovaného zachována. Zjištění o úplné absenci jakéhokoli záznamu takové komunikace, což obžalovaný s odstupem několika měsíců též doložil policejnímu orgánu, svědčí o jediném, že komunikace s poškozenou musela být obžalovaným vymazána jako celek. Nad rámec toho soud připomíná, že ani na jeho profilu v aplikaci Telegram není zachycena žádná část takto vedené komunikace, byť byla vedena přímo z telefonního čísla obžalovaného a potíže s přihlášením do této aplikace ani obžalovaný nezmiňoval.
28. S výpovědí poškozené dále koresponduje výpověď svědka O [REDACTED] F [REDACTED], jejího kamaráda z letního tábora, který v očích soudu rovněž vypovídal konzistentně, bez rozporů a jeho popis vývoje chování poškozené je v souladu s běžnými reakcemi obětí nevhodné sexuálně motivované komunikace vedené na sociálních sítích, jakož i následně nátlakové komunikace vedené ze strany obžalovaného. Svědek potvrdil, že byl přítomen počátečnímu kontaktu poškozené s obžalovaným na Instagramu a slyšel hlasovou zprávu obžalovaného, v níž žádal, aby fotografie nebyly zveřejněny po dobu jeho nemocenské. Dále uvedl, že mu poškozená postupně ukazovala části komunikace, z nichž vyplýval sexuální podtext konverzace a rostoucí nátlak obžalovaného na zasílání intimních materiálů. Popsal rovněž změnu v chování poškozené, kdy zpočátku působila nadšeně z pozornosti obžalovaného, avšak později vystrašeně a bezradně, přičemž mu sdělovala, že obžalovaný vyhrožuje a požaduje další intimní obsah. Takové změny korelují s vývojem komunikace mezi obžalovaným a poškozenou. Svědek též potvrdil, že poškozená měla obavy věc komukoliv oznámit, a to i přes jeho opakovaná doporučení. Rovněž uvedl, že komunikace byla přesunuta na aplikaci Telegram, což považoval za snahu obžalovaného skrýt obsah komunikace. Soud konstatuje, že výpověď svědka je objektivní, není přehnaná ani tendenční a opírá se o konkrétní skutečnosti, které jsou v souladu s výpovědí poškozené i zajištěnou elektronickou komunikací. Z jeho výpovědi dále plyne, že poškozená v rámci sdílení těchto skutečností nevyjádřila žádné pochybnosti o tom, že s ní komunikující osobou je právě obžalovaný J [REDACTED] K [REDACTED]. Výpověď svědka F [REDACTED] tak významně podporuje tvrzení poškozené, zejména pokud jde o charakter komunikace, vývoj nátlaku ze strany obžalovaného a obavy poškozené komunikaci ukončit. Soud proto hodnotí výpověď svědka jako důležitý podpůrný důkaz zvyšující věrohodnost výpovědi poškozené a současně oslabující obhajobu obžalovaného.
29. Ani výpověď svědkyně S [REDACTED] B [REDACTED], která popsala technické aspekty fungování účtu obžalovaného a potvrdila krátkodobé epizodické problémy s přístupem, nikterak nevyvrací závěry soudu o vině obžalovaného. Naopak její výpověď v některých významných aspektech vyvrací obhajobu obžalovaného, kdy například svědkyně uvedla, že na profilu obžalovaného nikdy nezaznamenala intimní videa, což je v souladu s tvrzením poškozené. Bez pozornosti nelze ponechat ani sdělení svědkyně o kontaktních údajích, které měl obžalovaný veřejně dostupné na

svém instagramovém profilu a které neodpovídají jeho verzi výpovědi. Svědkyně dále uvedla, že účet obžalovaného byl podle její zkušenosti opakovaně napaden či blokován, a to minimálně dvakrát až třikrát. Popsala typický průběh těchto incidentů, kdy měl obžalovaný omezený přístup ke zprávám a nastavení, zatímco profil zůstal navenek viditelný. Svědkyně dále objasnila fungování dvoufázového ověření a skutečnost, že při odjezdu obžalovaného bylo toto ověření vypnuto, zatímco po jeho návratu již správu nezajišťovala a není jí známo, zda bylo později opět aktivováno. Popsala také obecné potíže velkých účtů s vysokou aktivitou, kdy může docházet k nestandardnímu zobrazování zpráv, jejich přesunům či obtížnému dohledávání. Výpověď svědkyně je přesvědčivá, působí odborně a je podpořena jejím profesním zaměřením i zkušenostmi z práce pro jiné influencery. Současně je však třeba konstatovat, že svědkyně nebyla účastna žádné komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, takovou komunikaci neviděla a její výpověď se týká výlučně technických okolností fungování účtu a obecných potíží s přístupem ke zprávám. Z výpovědi svědkyně tedy plyne, že určité technické potíže mohly zhoršit obžalovaného orientaci v rozsahu zpráv či přístupu ke starším konverzacím, nicméně tato okolnost není způsobila zpochybnit souvislou a dlouhodobou komunikaci, jejíž obsah je konzistentní, navazuje na sebe v čase a obsahuje prvky, které odpovídají osobě obžalovaného.

30. V neposlední řadě lze zmínit, že výpověď poškozené podporuje též zajištěná elektronická komunikace mezi ní a M. O., v rámci níž je zadokumentováno oznámení o probíhajícím jednání ze strany obžalovaného youtuberovi O. i další kroky, na nichž se společně domlouvali, včetně uskutečněné konfrontace obžalovaného v místě jeho bydliště a následné podání trestního oznámení jeho osobou na Policii České republiky. Ačkoliv nelze oznamovateli M. O. odepřít snahu o odhalování sexuálních predátorů na internetu, což bylo důvodem, proč si jej poškozená zvolila a svěřila mu svůj příběh, nelze ponechat bez vyjádření rizikovost jeho počínání, kdy se sám chopil role vyšetřovatele, čímž mohl ohrozit dostupnost důkazů v trestním řízení, zejména pak poskytnout dostatek prostoru obžalovanému k odstranění dotčené komunikace z příslušných komunikačních kanálů.
31. Tyto závěry pak dokresluje veřejné vyjádření obžalovaného k posuzované trestní kauze na placené platformě HeroHero, kde pokračuje v nátlaku, a to v obdobném duchu jako v rámci předchozí komunikace s poškozenou, byť v daném případě nepřímou formou, na poškozenou a oznamovatele M. O. směřujícím k tomu, aby stáhli trestní oznámení spolu s pohružkami, že to může poškozené ublížit, bude se z toho sbírat celý život a pokud vyhraje, zažaluje je o velkou spoustu peněz.
32. Soud po vyhodnocení všech provedených důkazů uzavřel, že sexuálně motivovanou komunikaci s poškozenou vedl přímo obžalovaný. Tento závěr vyplývá zejména z ucelené elektronické komunikace, která obsahuje jeho hlasové zprávy, videonahrávky, osobní údaje i projevy odpovídající jeho chování, jakož i z toho, že komunikace časově navazovala na jejich setkání na dětském táboře. Poškozená obžalovaného bezpečně identifikovala podle hlasu, tetování a informací, které mohl znát pouze on. Její výpověď soud hodnotil jako velmi podrobnou, logickou a konzistentní, a její věrohodnost byla dále podpořena výpověďmi svědků. Soud nepřijal obhajobu obžalovaného, že jeho účet mohl být napaden či jinak zneužit. Obžalovaný i jeho manažerka popsali pouze krátkodobé technické potíže s účtem, které nemají žádnou souvislost s dlouhodobým a souvislým vedením komunikace trvající více než dva měsíce. Soud považoval obhajobu o zásahu třetí osoby za nelogickou, účelovou a důkazně zcela nepodloženou. Významnou roli sehrály také svědecké výpovědi, které průběh komunikace i změny v chování poškozené potvrdily. Svědek F. slyšel i jednu z hlasových zpráv obžalovaného a popsal postupný vznik sexuálního i psychického nátlaku na nezletilou poškozenou. Také výpověď manažerky obžalovaného nepřímou vyvracela některá jeho tvrzení, například že by na jeho profilu byla někdy zveřejněna intimní videa nebo že dříve uváděl veřejně své telefonní číslo. Soud dále uzavřel, že ani možnost pozdějšího napadení komunikace není reálná, neboť by musely v telefonu obžalovaného zůstat alespoň části konverzace. Skutečnost, že obžalovaný neměl ve

svém telefonu ani jediný fragment komunikace, zatímco u poškozené se dochovala uceleně, soud vyhodnotil jako nezpochybnitelný znak toho, že komunikaci obžalovaný sám odstranil.

33. Soud tedy uzavřel, že obžalovaný s poškozenou vedl prostřednictvím různých komunikačních aplikací dlouhodobou a zjevně sexuálně motivovanou komunikaci, a to při plném vědomí věku poškozené. Z charakteru komunikace plyne, že obžalovaný s nezletilou dívkou vedl dlouhodobý kontakt, v rámci kterého opakovaně inicioval sexuálně zaměřená témata a požadavky, včetně explicitních žádostí o pořizování a zasílání nahých fotografií a videí poškozené, jejích pohlavních orgánů a zachycujících mj. sexuální praktiku sebeuspokojení, dále s ní budoval k jejímu věku zjevně neadekvátní partnerský vztah, činil nepřiměřené návrhy ve vztahu k jejímu intimnímu životu, vyvíjel na ni tlak, aby v takové komunikaci pokračovala, a zároveň ji vybízel k jejímu utajení. Komunikace byla pravidelná, dlouhodobá a postupně nabývala stále intimnějšího, naléhavějšího a sexuálně vtíravějšího charakteru. Obžalovaný aktivně určoval její obsah, směřoval ji do oblastí, které zjevně přesahují možnosti a vyspělost čtrnáctileté dívky, a činil návrhy výrazným způsobem zasahující do její intimní sféry. Nepřiměřené bylo rovněž to, že mezi nimi vznikl jednostranný vztah nerovnosti, v němž obžalovaný vystupoval jako autorita a poškozenou ovlivňoval, přesvědčoval, aby pokračovala v komunikaci, přestože z ní pociťovala obavy a nejistotu. Charakter komunikace tak vykazoval prvky manipulace i psychického nátlaku. Dalším závažným aspektem bylo opakované zdůrazňování potřeby utajení komunikace.
34. Soud má dále za prokázané, že jednání obžalovaného mělo na poškozenou výrazný negativní dopad jak v osobní rovině, tak v její psychické oblasti. Poškozená popsala, že komunikace s obžalovaným v ní vyvolala intenzivní obavy z vyhrožování, kdy se obávala celou věc oznámit doma, nechtěla ublížit babičce, nevěděla, jak to ukončit, měla obavy, že by ji mohl vyhledat, neboť jí psal, že by ji chtěl odvézt a mít s ní pohlavní styk v autě. Tyto obavy vedly taktéž k tomu, že se bála chodit ven sama. Soud konstatuje, že taková reakce odpovídá typickému chování nezletilých obětí nevhodné či nátlakové komunikace. V důsledku charakteru komunikace a tlaku, který na ni obžalovaný vyvíjel, se u ní rozvinuly psychické potíže, které musela řešit s pomocí psychologa, kam po určitou dobu docházela. Tyto obtíže nebyly okamžité, ale postupně se prohlubovaly, zejména poté, co si uvědomovala závažnost situace i rizika spojená se zveřejněním komunikace. Soud dále vyhodnotil jako významné, že se poškozená svěřila svému kamarádovi z tábora a učitelí, což odpovídá tomu, jak děti v obdobných situacích hledají podporu a pomoc. Její chování — počáteční nadšení z pozornosti dospělé autoritativní osoby, následný strach, bezradnost a nechut' věc oznámit — soud taktéž považuje za věrohodné a plně odpovídající negativnímu dopadu jednání obžalovaného na její psychiku. Celkově soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného výrazně zasáhlo do osobního prožívání poškozené, způsobilo jí psychickou újmu a vedlo k dlouhodobému stresu, nejistotě a obavám, s nimiž se musela vyrovnávat s odbornou pomocí.
35. Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného jako naplňující znaky přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 2 tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný po dobu přesahující období dvou měsíců vědomě a cíleně směřoval komunikaci s nezletilou poškozenou do intimně a sexuálně nepřijatelné oblasti, zjevně přesahující rámec přípustného kontaktu mezi dospělým a dítětem. V této komunikaci od poškozené opakovaně a stupňujícím se způsobem požadoval vytváření a zasílání obrazového fotografického i videomateriálu, a to zasílání tzv. „nudes“ fotografií poškozené, videí zachycujících sexuální sebeuspokojování (jak „si ji honí“), poprsí, genitál i pozadí poškozené, jak jde poškozená do sprchy apod. Další požadavky směřovaly k tomu, aby poškozená pořídila nahé snímky ve škole na záchodě, aby šla do vany a natočila obžalovanému, „jak si mrská“, a jak si „ji hladí“. Je tedy zřejmé, že obžalovaný znaky skutkové podstaty naplnil opakovaně a v řadě aspektů, kdy žádal nejen intimní fotografie, ale též videonahrávky, a to při vědomí, že jejich pořizování a zasílání

žádá od osoby mladší 18 let. Je třeba uzavřít, že obžalovaný tak svým jednáním usiloval o získání materiálu, který má povahu pornografického díla se zapojením dítěte, tedy přímo sledoval cíl uvedený v § 193 odst. 1 tr. zákoníku, ač k jeho naplnění nedošlo, avšak pouze z iniciativy poškozené, která mu prozíravě zaslala materiály stažené z internetu. Jeho úmysl však byl podle obsahu komunikace nepochybný, a proto soud dospěl k závěru, že jednání naplňuje znaky pokusu uvedeného přečinu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

36. Soud dále konstatuje, že obžalovaný poškozené v průběhu komunikace nejméně ve dvou případech zpřístupnil obrazové záznamy pornografického charakteru, a to jednak videonahrávku svého pohlavního údu při masturbaci a dále videa zachycujícího pohlavní orgány dospělé ženy ve vyzyvavé poloze. Jejich povaha a forma odpovídá materiálům, které naplňují definiční znaky pornografie podle § 191 tr. zákoníku. Tím, že obžalovaný tyto záznamy dobrovolně zasílal nezletilé osobě a umožňoval jí je zhlédnout, naplnil svou částí jednání zákonné znaky přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 tr. zákoníku, neboť takový obsah zpřístupnil osobě mladší osmnácti let.
37. Jednání obžalovaného současně vykazuje znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný svým dlouhodobým a velmi rozsáhlým způsobem zasáhl zejména do mravního a citového vývoje poškozené, když jí jako nezletilé vnucoval témata a podněty, pro které není po stránce emoční ani mentální dostatečně zralá, vystavil ji tlaku, který vedl k jejím obavám a nejistotě, a svou komunikací ji nutil k jednání, které je pro dítě tohoto věku zcela nepřiměřené. Nad rámec výše rozebraného lze zmínit komunikaci obžalovaného, ve které poškozené sděloval, že ji odpaní, že příští týden přijede a rozdají si to, ať mu zašle fotografii, nad kterou si to „udělá“, vyzývání ke sledování pornografických materiálů, aby mu ho uměla „vykouřit“. Tento stav ostatně poškozená popsala tak, že v průběhu takto vedené komunikace pocítovala obavy, což nakonec vyústilo i v nutnost odborné psychologické pomoci. Soud připomíná, že k ohrožení výchovy dítěte dochází nejen faktickým naváděním ke škodlivému jednání, ale i vytvářením prostředí a vztahu, které negativně narušují jeho zdravý emocionální a sociální vývoj, což v daném případě obžalovaný rovněž naplnil. Je nepřehlédnutelné, že se obžalovaný postupně pasoval do role jakési autority, nechal se titulovat „ano, pane můj“ a opakovaně žádal poškozenou o absolutní poslušnost, včetně plánování prvního pohlavního styku s poškozenou atd. Nutno přitom zdůraznit, že nemravný život nepochybně zahrnuje jednání v rozporu s morálními zásadami a trestními normami jakým je sexuální komunikace s dítětem, návrhy na soulož, žádosti o intimní fotografie či videa, vyzývání ke sledování pornografického materiálu i jeho aktivní zasílání. Obžalovaný svým jednáním zásadním způsobem ohrozil (a částečně i narušil) mravní vývoj poškozené nacházející se v citlivém a zranitelném věku dospívající dívky, zejména pokud šlo o opakované a cílené působení na její sexualitu, ale též manipulativním a nátlakovým způsobem komunikace, který byl veden za strany „autority“ dospělého vzoru vůči zjevně důvěřivé a nezkušené nezletilé dívce.
38. Co se týče subjektivní stránky, soud uzavřel, že obžalovaný jednal ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Tento závěr soud dovozuje zejména z toho, že obžalovaný po prvotním získání důvěry poškozené vědomě směřoval charakter komunikace ke zjevně sexuálně motivovaným a intimním tématům a této linii se držel po celé následující období trvání kontaktu. Obžalovaný si byl nepochybně vědom věku poškozené, který mu byl sdělen již v samém úvodu komunikace, přesto v ní pokračoval a dále ji prohluboval směrem, který odpovídá jeho cílenému záměru. Z průběhu komunikace je patrné, že obžalovaný aktivně inicioval návrhy a požadavky, které byly s jednoznačným sexuálním podtextem a snahou o vzájemnou výměnu pornografického materiálu, explicitních sexuálních témat, kdy své požadavky vůči poškozené formuloval opakovaně, důsledně a se stupňující intenzitou. Soud dále vyzdvihuje, že obžalovaný činil kroky směřující k utajení komunikace, zejména přesun na aplikaci Telegram s možností oboustranného mazání zpráv, což svědčí o jeho vědomí zásadovosti vlastního jednání a o jeho úsilí vyhnout se případným trestně relevantním následkům. Tyto skutečnosti podle soudu

dokládají, že obžalovaný nejen věděl, že svým jednáním naplňuje znaky protiprávního konání, ale že k tomuto výsledku směřoval, tedy že jednal v přímém úmyslu. O tom, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, svědčí i délka, pravidelnost a gradace komunikace, kdy obžalovaný po celou dobu postupně zvyšoval intenzitu a konkrétnost svých požadavků a činil tak souvisle, nikoli náhodně či impulzivně. Z těchto okolností soud jednoznačně dovozuje, že obžalovaný sledoval konkrétní cíl a své jednání systematicky přizpůsoboval jeho dosažení.

39. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému polehčuje, že dosud vedl řádný život a nebyl nikdy trestně ani přestupkově postižen. V neprospěch obžalovaného však hovoří zejména závažnost a charakter jeho jednání. Obžalovaný zneužil své mediální známosti a autority, které u nezletilé poškozené vyvolaly zvýšenou důvěru i snahu vyhovět jeho požadavkům. Tato nerovnovážná pozice mu umožnila dlouhodobě udržovat komunikaci nepřiměřeným směrem, a to i v situacích, kdy poškozená pociťovala nejistotu a obavy. Jednání obžalovaného nebylo nahodilé ani jednorázové, ale mělo podobu soustavného, promyšleného a manipulativního působení na nezletilou osobu, trvajícího několik měsíců. Obžalovaný obsah komunikace vědomě stupňoval a činil tak způsobem, který soud hodnotí jako zcela nezdrženlivý a společensky opovržením hodný. Toto jednání mělo výrazný dopad na psychický stav poškozené, vyvolalo u ní dlouhodobý stres a vedlo k nutnosti vyhledat odbornou psychologickou pomoc. Další přitěžující okolností je cílená snaha obžalovaného zabránit odhalení jeho jednání, a to jak přesunem komunikace na aplikaci umožňující mazání zpráv, tak i pokračující veřejnou prezentací po podání trestního oznámení, kterou soud hodnotí jako jednání zvyšující společenskou škodlivost činu. Soud rovněž přihlédl k tomu, že obžalovaný naplnil znaky tří trestných činů, a proto mu byl ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest úhrnný. Významnou okolností vztahující se k jeho osobě je i úplná absence sebereflexe či upřímné lítosti vůči dopadům na osobní či duševní život nezletilé poškozené, což svědčí o nedostatku schopnosti kriticky se vyrovnat s vlastním jednáním.
40. Přesto s ohledem na dosavadní bezúhonnost a předpoklad, že samotné trestní stíhání a odsouzení bude mít na obžalovaného dostatečný výchovný účinek, dospěl soud k závěru, že je možné uložit trest nespojený s bezprostředním výkonem odnětí svobody. Uložil proto trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 36 měsíců, která je dostatečně dlouhá k ověření, zda se obžalovaný v budoucnu vyvaruje jakéhokoli podobného či jinak protiprávního jednání.
41. Soud dále zvažoval, zda je s ohledem na charakter posuzovaného jednání na místě uložit obžalovanému také trest zákazu činnosti podle § 73 tr. zákoníku. Podmínkou uložení tohoto trestu je, aby byl trestný čin spáchán v souvislosti s činností, kterou má být zakázáno vykonávat, přičemž tato souvislost musí být přímá, bezprostřední a užší povahy. V dané věci však nebylo zjištěno, že by se obžalovaný jednání dopustil v rámci výkonu povolání, zaměstnání či jiné zákonem regulované činnosti. Opomene-li soud skutečnost, že se obžalovaný předmětného tábora zúčastnil pouze jako pozvaný „mediálně“ známý host, kde vykonával spíše zábavně společenskou činnost (v souvislosti se speciálním táborovým tématem „Survivor“), nepodílel se tedy přímo na provozu letního tábora, je třeba zdůraznit, že podstata trestné činnosti se odehrála až následně v navazující elektronické komunikaci, která probíhala dlouhodobě zcela mimo rámec tábora i případně jeho reprezentativní činnosti. Jednání, pro které byl uznán vinným, se tak odehrálo nezávisle na okolnostech jejich prvotního setkání a činnosti, kterou (jednorázově) vykonával pro tento dětský tábor. Soud proto uzavřel, že mezi posuzovaným jednáním a jakoukoli konkrétní činností, již by bylo možné obžalovanému zakázat, není dána požadovaná přímá a bezprostřední souvislost. Zákonné podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti tak splněny nejsou.
42. V adhezním řízení se nezletilá poškozená N. B. řádně a včas připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč. Svůj návrh odůvodnila závažným zásahem do svých osobnostních práv, zejména do práva na nerušený psychický a morální vývoj, práva na

důstojnost a práva na soukromí. Uvedla, že jednání obžalovaného u ní vyvolalo úzkostné stavy, strach o sebe i o rodinu, opakované pocity ohrožení a dlouhodobý stres, což vyústilo v nutnost vyhledat odbornou psychologickou pomoc. Podle poškozené závažnost jednání zvyšuje i to, že ze strany obžalovaného šlo o využití jeho mediální známosti a autority, kterou na táboře vnímala jako důvěryhodnou. Poškozená dále poukázala na opakovanost, urputnost a dlouhodobost jednání obžalovaného, jakož i na skutečnost, že zasahovalo do její nejintimnější sféry a zanechalo v ní pocity studu, zranitelnosti a nejistoty. K návrhu doložila zprávy Střediska ROSA, z. s., a Zařízení sociální intervence Kladno, ze kterých vyplývá, že musela absolvovat šest terapeutických sezení v období od 27. 2. 2025 do 18. 6. 2025.

43. Právní rámec nároku tvoří § 81 odst. 1 a 2 občanského zákoníku, který poskytuje ochranu osobnosti, zejména jejímu zdraví a důstojnosti, a § 2956 občanského zákoníku, jenž ukládá povinnost nahradit i nemajetkovou újmu v podobě duševních útrap. Podle § 2957 občanského zákoníku je nutné při stanovení výše náhrady zohlednit všechny okolnosti případu, povahu a závažnost zásahu, jeho intenzitu, délku trvání, dopady na poškozeného a rozsah jeho následků. Soud dodává, že v adhezním řízení, v němž není vázán zásadami vyšetřovací či oficiality, vychází z důkazního materiálu založeného ve spisu jak na základě výsledků přípravného řízení, tak případně doplněného v hlavním líčení zejm. ze strany poškozeného, na jehož straně leží důkazní břemeno.
44. Soud uzavřel, že jednáním obžalovaného nepochybně došlo k výraznému zásahu do osobnostních práv poškozené, který je třeba s ohledem na její věk, charakter posuzované trestné činnosti a dopady do její duševní sféry nutno považovat za závažný. Tímto neoprávněným zásahem do osobní integrity poškozené došlo bez pochyby k citelnému narušení jejího osobnostního, mravního i citového vývoje. Soud zejména přihlédl k nižšímu věku poškozené, která v době zásahu byla dítětem na prahu adolescence, tedy věku, kdy jsou děti obecně citelně zranitelnější, hůře se vyrovnávají s těžkými zážitky a dopady mohou ovlivnit jejich budoucí vývoj. Dále byla zohledněna dlouhodobost a opakovanost jednání, které trvalo několik měsíců a vykazovalo narůstající intenzitu, kdy soudní judikatura ustáleně zdůrazňuje, že opakované zásahy do osobnostních práv představují zvýšenou intenzitu újmy. Podle soudu sehrála roli i situace nerovnováhy a závislosti, kdy obžalovaný jako mediálně známá a věkem výrazně starší osoba měl vůči poškozené výrazně vyšší autoritu, kterou zneužil. Poškozená se současně nacházela ve věku, kdy je důvěra k dospělým osobám, zvláště veřejně známým, přirozeně zvýšená, což umocňuje dopad na její psychiku. Významná byla také potřeba odborné psychologické pomoci, která je objektivně doložena terapeutickými zprávami, což svědčí o vyšší intenzitě újmy. Soud přihlédl i k tomu, že zásah směřoval do intimní sféry nezletilé osoby, což je oblast, která požívá mimořádné právní ochrany a ve které jsou následky psychického narušení zpravidla hlubší a důslednější. Soud proto uzavřel, že jednáním obžalovaného došlo k závažnému, opakovanému a mimořádně citelnému zásahu do osobnostních práv poškozené. Při zohlednění jejího věku, povahy útoku, délky jeho trvání, psychických následků vyžadujících terapii a rozsahu ohrožení i narušení jejího osobnostního vývoje určil soud jako přiměřenou výši náhrady částku 60 000 Kč. Tato částka podle soudu odpovídá jak intenzitě způsobené újmy, tak skutečnosti, že psychický stav poškozené se následně stabilizoval a její potíže se postupně zmírnily. Ve zbytku uplatněného nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o

zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 10. října 2025

Mgr. Simona Veselá v.r.
samosoudkyně